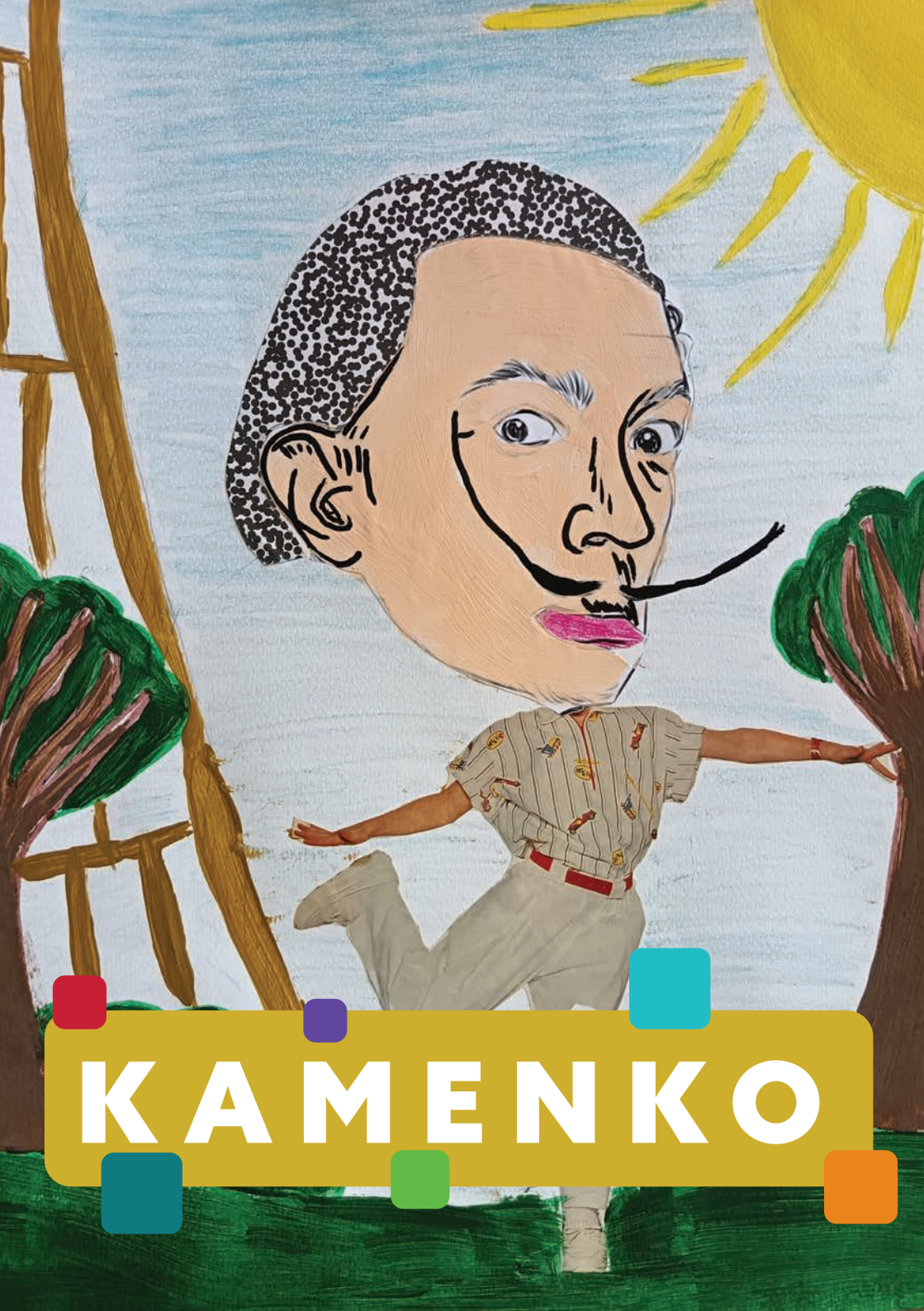

KAMENKO

Uredništvo

Za izdavača:

Bože Ujević, prof. –
ravnatelj škole

Glavna i odgovorna urednica:

Kristina Samardžić, prof.

Likovno oblikovanje:

Ante Blažević, prof.,
Katarina Kokan, prof. te
učenici Likovne kulture

Uredništvo – učenice:

Vita Jukić (7. a), Sara
Prkić (7. a), Mia Ribičić
(7. a), Nina Sesar (7. a)

Stručni suradnici:

prof. Ivana Grabić

Fotografije:

Novinarska grupa, prof.
Ivana Grabić, učitelji i
učenici

Lektorica:

Kristina Samardžić, prof.

Grafička priprema:

Dora Derado Giljanović
(DLightful Services)

NASLOVNICA

ŠKOLSKOGA LISTA:

rad učenice Sare Prkić 7.
a – Cvijeće (mentor Ante
Blažević, prof.)

ZADNJA STRANICA

ŠKOLSKOGA LISTA:

učenica Laura Čapeta 8.
c (mentorica Katarina
Kokan, prof.)

NASLOVNICA

KAMENKA

**(litrerarno-likovnog
podlistka):**

rad učenice Lucije Dilber
8. c (mentorica Katarina
Kokan, prof.)

ZADNJA STRANICA

KAMENKA:

rad učenika Šimuna
Pavića 5. a – Ptičji ples
(mentor Ante Blažević,
prof.)

Literarni i likovni radovi

Domovina

Domovina je srce koje kuca,
ponekad bol koja na sve strane puca.

More je knjiga koja čuda piše,
za čovjeka pluća zbog kojih diše.

Cvjetna kopna od nje zamirisala,
a pradjedov prah povijest izbrisala.

MARINO RAŠIĆ, 8. B

Ljudi imaju

Ljudi imaju srce koje mnogo voli,
ali isto tako nekada boli.

Traže sreću u drugima,
ali je bol u grudima.

U tami oko blista,
niz obraz teče suza
čista.

Voljenima svojim
priznaj,
da svaka ljubav nije
ista.

**LANA ROJE, LAU-
RA ČAPETA, IVONA
MAMIĆ, 8. C**

Vita Jukić 7.a, Spomenik palim braniteljima

Ante Pavlinović, 7. c, Redefinicija
portreta slavnih slikara

Ljudi imaju

Neki ljudi imaju,
neki ljudi nemaju
Neki su sretni,
neki su tužni
Neki su bogati,
neki su dužni.

Oni koji su sretni,
nisu uvijek bogati.
Oni koji su tužni,
nisu uvijek prosjaci
Od bogatstva sreća je bitnija,
od bogatstva tuga je silnija.

Siromaštvo nije uvijek materijalno,
oni koji žive bogato nemaju uvijek sreću
Neki bogati ljudi trpe siromaštvo,
neki siromašni ljudi žive bogatstvo.

Bogatstvo nije uvijek pravi put,
siromaštvo nije uvijek razlog za
biti ljut.

**IVA PULJIZ, NOA
KATUŠIĆ, 8. C**

Adrian Tomić,
5.b, Autoportret i
raspoloženje

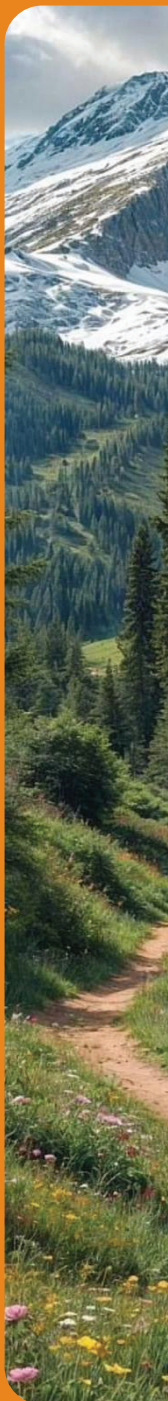
Na planetu Njam

Ovo je planet Njam. U njemu stanuju stanovnici Njamići. Glavni grad planeta Njam je grad Karamel-vafla. U njemu su 23 parka i 14 ulica, iako se to ne vidi s planete Njam. Najveći park je Park Vunena Vata, a najveća ulica je Ulica kralja Čokoladusa IV. U gradu su također i velike zgrade od karamel-vafla koje se, nažalost, uvijek brzo pojedu! Na svu sreću nakon toga narastu još veće.narastu. Zatim tu su Elker-planine, koje su visoke čak 2146 m! Na njima rastu elkeri*(kako je imenovana planina) od Lino-Lade. Zatim tu je rijeka Coca-Cola. U njemu se Njamići, kad su žedni, odu napiti do ove rijeke, a nekad se čak i okupaju. E, tu je jedan poseban gradić, grad Mashrooma. Posebnost je ta što tu ne žive ljudi, već ovce. U njemu pasu travu od bombona. I polje Trakica, u njemu Njamići, kad su gladni, odu do ovog polja i uzmu po 2-3 trakice. Ne brinite, jer tih trakica nikad ne ponestaje! Katkad se i valjaju u njima. Kad je kod njih zima, često dođu do ovog polja jer zimi na tom polju pada vata.(Na Elker-planinama najviše.) Grad Gumenih zečeva je, prema nadmorskoj visini, najmanji grad. Zato se ondje rijetko dolazi, ali je jako je dobar za sanjkanje i skijanje.

**MARTA
ĐONLIĆ, 6. B**

Sara Gudelj 7c, Moj jedinstveni cvijet

Sara Gudelj
7.c

Pixelcut

Sara Gudelj, 7.c, Učenik svira izmišljeni instrument

Reperska rima 4. a

Priroda

Leti mala ptica
osmjehnuta lica,
svi govore bravo
ptica kliče zdravo.
U šumi jedna gljiva
vani jedna njiva,
gljiva baš je mala
točkasta i draga.
Ima jedna ruža
ljepša je od puža,
puž baš je ljut
mrav mu zapriječio put.

MARIJA ČULO 4. A

Škola

Kad škola dođe
molim se da prođe.
Nakon odmora ja sam već
umoran.
Kad pišem slabo dišem,
kad pjevam snažno zi-
jevam,
zvono čekam i u sebi
repam.

MARKO ĐONLIĆ 4. A

Ljeto

Vruće ljeto, toplo more
žarko sunce vidiš gore
svugdje svjetlo, nigdje hlada
zelenila puna livada
vrućina uvijek ljeti vlada,
a u vrtu sadnica mlada
paprike i krastavci su zreli
pa smo se mi dovoljno najeli.
Mi s vodom nismo gotovi
vaterpolo i plivanje vodeni
sportovi
sladoled osvježanje glavno,
a more je jako slavno.

JOSIP BAŠKOVIĆ 4. A

Ivan Jurić 7. b, Koloristička perspektiva
- pejzaž

Mario Družijanić, 7.a, Učenički instrument

Mrav

k svira izmi-

Put u nepoznato

Bio je vrući ljetni dan. Ležala sam na plaži i opuštala se. Ptice su pjevale, no jedna je ptica imala jako neobičan i čudan pjev.

Činilo mi se kao da me doziva da dođem. Prišla sam joj, a ona se nije prepala. To me začudilo jer su ptice bojažljive životinje. Letjela je, a ja sam ju pratila. Bila je predivna ptica, imala je velika žuta krila i ljubičasto tijelo, a glava joj je bila bijela. Bila je tako lijepa da nisam obraćala pozornost gdje idem. Odvela me u nepoznato. Gdje god da sam se okrenula bila je pustoš. Velika zlatna trava me okruživala. Jedino je s moje lijeve strane bila velika i bujna šuma. Odlučila sam krenuti tamo. Hodala sam s tom pticom na ramenu, a trava je bila vruća od sunca. Na nebu nije bio ni oblačak, samo je sunce obasjavalo mnoštvo trave. Napokon sam došla u šumu i hlad. Bilo je predivno, najljepša šuma koju sam ikad vidjela. Bila je puna druželjubivih životinja, posebno mačaka. Ptica je nastavila letjeti, a ja sam je pratila. Dovala me do svojega gnijezda s malenim ptićima. Bili su najljepše ptice koje sam ikad vidjela. Ptica je ostala u gnijezdu, a ja sam nastavila istraživati predivnu šumu. Šuma je bila puna vodopada, jezera, cvijeća i trave. Osjećala sam se kao da sam u bajci.

Ubrzo sam se umorila pa sam se naslonila na stablo i zaspala.

Probudila sam se na plaži. Ugledala sam tu istu pticu na stablu. Pozdravila me pijukom i odletjela u daljinu.

VITA JUKIĆ 7. A

Put u nepoznato

Nakon dugog i napornoga rada moji prijatelji i ja smo skupili dosta novca. Odlučili smo da bi idealno bilo taj novac potrošiti na putovanje.

Idemo negdje gdje je more, idemo na Otok Zmija. Spakirali smo se i krenuli brodom. Plovili smo dugo dok se u jednom trenutku nismo nasukali. Kapetanu je pozlilo i morali smo stati na prvo kopno. Putnici su izašli na kopno da ih ugleda drugi brod koji je dolazio da nas odvede u obližnji grad, a kapetana u bolnicu. Tu su bile majke sa djecom tako da smo prijatelji i ja dopustili da oni odu prvim brodom, a mi smo odlučili čekati drugi. Prolazila je vječnost do čekanja drugog broda. Pala je noć, a nigdje pomoći. Nije nam preostalo ništa drugo nego prespavati na tom jako malom otoku. U malo vremena pregledali smo ga cijelog i odlučili da bi bilo najbolje prenoćiti ispod palme koja

Nika Krstin, 5.c, Ptičji ples

se iskrivila zbog vjetrova. Pokušavali smo uhvatiti signal da zovemo nekoga, ali bezuspješno. Uspjeli smo prespavati bez ikakvih smetnji. A ujutro još uvijek nikoga nije bilo. Nismo više vjerovali da dolaze po nas pa smo krenuli graditi ležaljke i sunčobrane od listova palme. Nismo imali ni hrane pa smo morali hvatati raže. Tako su prolazili dani, ali nama uopće nije bilo loše. Ipak, zaželjeli smo se doma. Nakon tjedan dana ugledali smo helikopter. Potrčali smo upaliti veliku vatru koju smo pripremili kad netko bude prolazio da nas ugleda. No, helikopter je samo prošao. Tijekom dana, dok smo tugovali i govorili da nikad nećemo otići s otoka, došao je brod po nas. Rekli su nam da ih je pozvao jedan pilot koji je tu prolazio.

Odveo nas je kući, a tijekom vožnje servirali su nam hranu koja napokon nije bila raža. Bili smo presretni.

DEA ČAVRLJ 7. C

Karmen Lusica Tepić, 5.b, Morsko biće

A.O. 1/2 školske godine, Morsko biće, Karmen Lusica Tepić 5.b.

Morska instalacija

Put u nepoznato

Moji prijatelji i ja šetali smo gradom sve dok nam nije prišao stariji čovjek i pitao nas hoće li nas odvesti na otok iz snova.

Pristali smo i krenuli za njim. Rekao je da ima svoj brod i da nas može odvesti. Krenuli smo prema otoku. Rekao je da stavimo povez preko očiju da ne vidimo put do iznenađenja. Vozili smo se cijela 2 sata dok nismo stigli na otok. Došli smo, skinuli smo povez s očiju. Nismo vidjeli otok iz snova, nego pusti otok. Bilo je puno smeća, pobacane hrane, uginulih životinja i bilo je neugodnih mirisa. Pitali smo staroga čovjeka je li možda pogriješio put, je li siguran da je to taj put pošto nismo došli na otok iz snova, nego na pusti otok gdje nema žive duše. Rekao je da je siguran da je to taj put i da je to otok iz snova. Izbacio nas je iz broda i rekao da ćemo na tom pustom otoku naći vrijedno blago. Nismo mu vjerovali, ali smo krenuli istraživati taj otok. Našli smo nečije stare slike, stare mobitele, odbačene televizije i još puno smeća. Nalazile smo razne životinje npr. zmije, žabe, otrovne bube i još dosta toga. Nastavili smo dulje tražiti i naišli smo na jednu vrećicu - bila je puna blata i mravi. Otvorili smo je i bilo je u njoj svega. Našli smo kartu koja je vodila do označenog x i mali kompas. Odlučili smo da ćemo zajedno pratiti kartu, ali se već smračivalo, pa smo odlučili sutra rano ujutro ići istraživati. Svanulo je jutro i krenuli smo na istraživanje. Pratili smo kartu, trebao nam je skoro čitav dan da bismo našli označeni x. Kad smo ga konačno našli, počeli smo

kopati rukama i tražiti sakriveno blago. Kopali smo i kopali sve dok nismo našli jedan mali kovčeg. Nismo imali ključ za otvoriti ga pa smo uzeli kamen i razbijali ga sve dok se nije razbio. Kad se razbio, ugledali smo zlatni blještavi ključ. Nismo znali što otvara pa smo ga spremili u džep. Gledali smo ima li još nešto i na samom dnu smo našli crveni gumb. Bojali smo se stisnuti ga jer nismo znali što će se dogoditi pa smo skupili hrabrosti i svi zajedno ga stisnuli. Počelo se sve tresti. Mislili smo da je potres dok iz zemlje nije izašao jedan veliki zlatni tunel. Pitali smo se kamo vodi taj tunel. Krenuli smo u tunel, ali na sredini tunela bila su velika zlatna vrata. Sjetili smo se da imamo ključ pa smo ga ubacili u bravu i točno joj je pristajao. Kad smo otvorili vrata, pronašli smo puno zlata, dijamanta, luksuznih jahti i aviona. Nismo mogli vjerovati. Mislili smo da sanjamo. Razgledavali smo i naišli na papirić na kojem je pisalo: „Rekao sam vam da ćete naći vrijedno blago i sad je vaše.” Sjetili smo se čovjeka koji nas je doveo do ovdje. Uzeli smo sve to i krenuli kući. Vozili smo se čitavu noć i ujutro smo naišli na brod. Zaustavili smo se pitati ima li što za jesti jer nismo jeli 3 dana. Iz broda je izašao čovjek koji nas je doveo na pusti otok.

Zahvalili smo se od srca i pitali kako se zove. Rekao je da se zove Karlo. I mi smo se njemu predstavili i svi smo zajedno, kao dobri prijatelji, pričali i zabavljali se.

MIA RIBIČIĆ, 7. A

Večer u mom kraju

Večer u Splitu donosi miris mora i zvukove povijesti. Sunce polako zalazi iza Marjana obasjavajući stari grad zlatnim tonovima. Ulice su ispunjene šumom razgovora, smijehom i melodijama koje dopiru iz kafića uz rivu. Ljudi se okupljaju uživajući u čaši dobrog vina dok promatraju kako se nebo prelijeva u nijanse ružičaste i ljubičaste. Dok se dan polako povlači, svjetla u gradu počinju bljeskati, stvarajući čaroliju koja obavića svaki kutak. Dioklecijanova palača, s njenim drevnim kamenim zidovima, postaje pozornica za uspomene koje se stvaraju pod zvjezdanim nebom. U daljini se čuje zvuk gitare, a mladići i djevojke plešu na ritmove koji odjekuju kroz povijesne ulice. Večer u Splitu je poput sna, gdje se prošlost susreće sa sadašnjošću. U svakom kutku, svaka ulica skriva priče starih ljubavi, prijateljtava i snova. Dok se more lagano valja, a miris soli ispunjava zrak, Split postaje mjesto gdje se vrijeme zaustavlja, a srce se ispunjava radošću.

ANĐELO RADIĆ, 8. C

Večer u Runovićima

Večer u Runovićima spokojna i tiha poput stare uspomene koja se sjeća dobrih starih dana, a ništa ne zaboravlja. U zraku se osjeća miris rano iskopane zemlje, miris rosne trave i zavičaj. Kroz uske ulice prolazi lagani vjetar nositelj tihih zvukova. Kuće su utonule u hlad. Tek koji prozor svijetli poput male svijeće koja se borila s tamnom maglovitom noći.

Dea Čavrlj 7.c, Koloristička perspektiva-pejsaž

Na brdima oko sela; masline i borovi stoje kao tiha straža. Sunce je zašlo, a zlatna boja koja je bojala nebo sada je pokorila mjesto modrim nijansama dok mjesec pomalo raste svijetleći iznad starih kamenih kuća. Djeca su otišla kućama, a roditelji ramišljaju što ćemo sutra.

IVA PULJIZ 8. C

Večer u Tomislavgradu

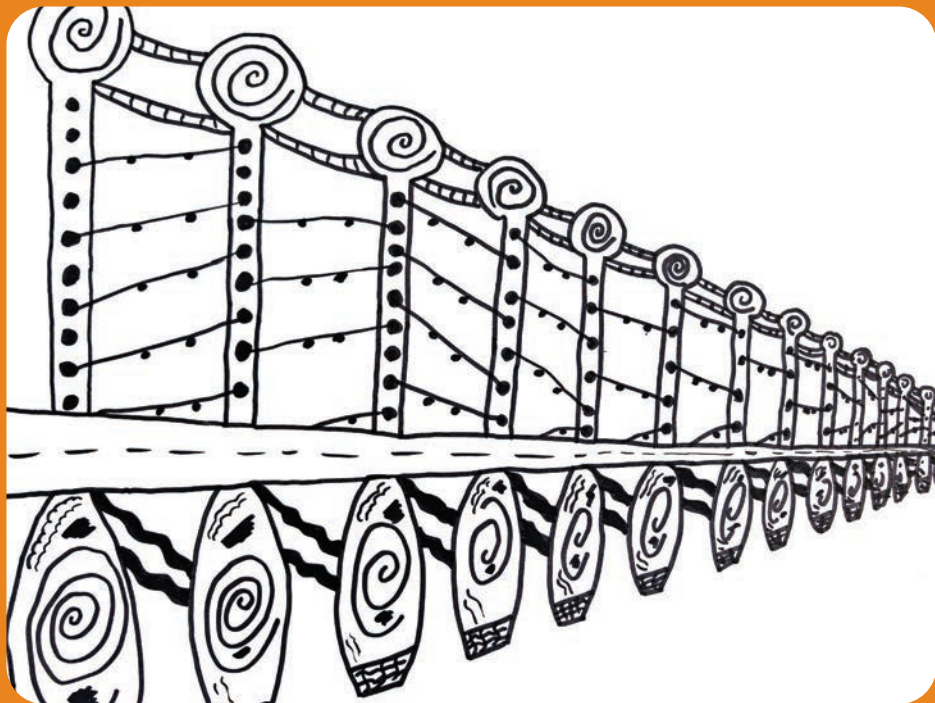
Večer polagano putuje u Tomislavgrad, moje selo. Sve je onako kako treba biti. Sve je toliko mirno da se čuje samo šum stabala i glasanje pojedinih životinja s ranča. Polagani povjetarac prođe i posjeti dvorište svake kuće. Djeca se skupljaju kod česme i druže do kasnih sati, a stariji ljudi su, ili u svojim kućama ušuškani pod deku, ili kao neke bake i mladi ispred kuća razgovaraju. Nebo puno sjajnih zvijezda se smješka i sluša. Zvijezde se svake večeri pokažu svojim neopisivim sjajem. Pozdravljaju i govore kako je vrijeme za kraj dana i druženja. Te noći budu toliko mirne i posebne da poželiš to iskustvo svaku večer.

LUCIJA DILBER, 8. C

Večer u mom kraju

Sunce polako zalazi iza Biokova, a zlatna svjetlost obasjava staru kamenu kuću. Zrak je svjež, mirisan od borovine i lavande što raste uz drvene ograde. Udaljen zvuk crvčaka miješa se s tihim šumom lišća, kao da priroda pjeva svoju tišinu. Povjetarac nosi miris zemlje i svježih plodova što rastu u dolcima. Kad sunce već zađe, nad vrhom Svetog Jure sjajna zvijezda bljesne.

NOA KATUŠIĆ, 8. C

Sara Perić 7.b, Moj most

Iz života jedne mačke

Ja sam Žir. Smeđa mačka sa sivim pjegama. Živim u zanimljivoj ulici s mojom najboljom prijateljicom Mašom.

Ne živimo u istoj kući, ali smo vrlo bliski prijatelji. Uvijek se igramo i družimo. Dogovorili smo se da ćemo se svaki dan nalaziti kod jednog grma točno u četiri sata popodne. No, danas ona nije došla. Čekao sam ju jako dugo, ali ona svejedno nije dolazila. Odlučio sam je potražiti. Prvo sam otišao do njene kuće, pa do livade, a nakon toga u šumu. Nigdje je nije bilo. Zabrinuo sam se. Na kraju sam

otišao u neku čudnu ulicu u kojoj nikad prije nisam bio. Kuće su bile blijede boje, a krovovi ravni. Kada sam hodao ulicom, čuo sam mijauk. Odmah sam znao da je to Maša. Potrčao sam prema zvuku, no činilo mi se kao da se zvuk sve više i više udaljava. Bježala je od nekoga. Trčao sam sve brže i brže dok je nisam sustigao. Iza nje sam ugledao dvije velike mačke. Bojao sam se i krenuo sam bježati, ali nisam uspio. Okružile su me. Napale su me, no ja sam odlučio pružiti otpor i uzvratiti. Uspio sam ih otjerati. Kada sam se okrenuo da vidim gdje je Maša, nije je bilo. Pogledao sam oko sebe i ugledao Mašu kako se skriva u grmlju. Bojala se. Prišao sam joj i zagrljuju. Rekao sam joj da će sve biti u redu.

Zajedno smo otišli doma, a ona mi je rekla: „Uvijek mi čuvaš leđa.“ Ja sam se nasmijao i odgovorio joj: „Naravno, za to služe pravi prijatelji.“

VITA JUKIĆ 7. A

Život jedne mačke

Ljudska bića najčešće misle da su sve mace, uključujući i mene, zlobne, prljave i sebične. To sa mnom nije slučaj, međutim ljudi svejedno to misle zbog predrasuda. Predrasude su mi najveći neprijatelj jer me zbog njih nitko na ulici ne želi ni pogledati. Saznajte kako je uličnim mačkama i mačićima težak i nesretan život.

Oduvijek sam prema svima pokušala ostaviti pozitivan dojam. Čistim se stalno jer želim da

me barem netko pomazi – nekome sekunda, a meni dovoljno ljubavi za cijeli dan. Umiljata sam, ali to nitko ne primjećuje. Zavidim svim macama koje se uližu prolaznicima pa ih oni povedu u topli dom. Na kraju su te mace sebične i umišljene. S druge strane, ja to mogu učiniti, ali... osjećat ću se krivom i bit ću razočarana u sebe. Ne želim to jer sam čula da ako budem dobra, sve će mi se dobro vratiti. Nisam sigurna je li to istina, ali se nadam. Moj svaki dan je drugačiji i pun borbe. Ujutro otiđem do kontejnera i tražim komadić kruha. Ne treba mi puno jer sam još mala, a mama me izgubila kada sam imala dva mjeseca kad smo zajedno išle u lov. Dobra je stvar što ne moram dijeliti hranu, ali ipak mi nedostaje majčina ljubav. Nakon doručka odem do svog skrovišta koje se nalazi ispod mosta. Tu je moja smeđa, velika kutija u kojoj sam se i okotila. Pored kućice je rijeka u kojoj pijem vodu. Za

ručak mi jedna baka svaki dan donese konzervu s tunom. To je jedina osoba od koje sam ikada osjećala ljubav i milost. Ona me jedina pomazi i usreći. Nadam se da će tu biti do kraja moga života. Ako se pitate zašto me ona ne udomi, razlog je što živi sama u malom stanu u zgradi i boli ju kralježnica. Glavni je razlog to što nema novca da mi plaća hranu, a i ne može platiti struju pa nema grijanje. U potpunosti je razumijem i zadovoljna sam i samo ručkom od nje. Kada pojedem

ručak – dam si odmora. Popodnevna „dri-jemkica“ mi je najdraži dio dana. Kada sunce zađe, prošetam pored rijeke ili po kvartu i umiljato čekam nekoga da mi da komadić hrane. Bude tu dobrih i osjećajnih ljudi koji mi daju dio sendviča ili voća. Na kraju dana, zaspem u svojoj kućici kao da sam bez briga.

Nadam se da ćete od sada pokazivati više ljubavi prema uličnim macama. Ne tražimo da nas udomite, samo da pokažete ljubav!

ŽELJKO MARINOV 7. C

Lili, Bela i Moli

Bile jednom tri mačke: Lili, Bela i Moli. Živjele su u ulici Borney u New Yorku u nekom kontejneru.

Život u kontejneru jako je težak, teško je naći, hranu i vodu, ali njihovo međusobno prijateljstvo pomagalo je macama da izdrže. Jednoga utorka ulicom je šetala neka curica smeđe kose obučena u crno. Vidjela je mačke pa ih je pomazila. „Ajme, kako ste slatke, sve bih vas htjela ponijeti kući“, rekla je. „Ali, moj otac ne voli životinje... ma dopustit će mi jednu slatku macu.“ Curica uzme Moli i ode. Moli je bila jako zbunjena i htjela je pobjeći, ali nije mogla. Curica i Moli su hodale 10 minuta, sve dok nisu došle do neke bijele kuće. Ušle su u kuću,

ali djevojčičini roditelji nisu bili baš oduševljeni. „Molim vas, vidite kako je slatka!“ zamoli djevojčica. „Ajde, može, ali se ti moraš brinuti o njoj“, odgovore roditelji. I tako je Moli postala dio obitelji Smith. Iako je Moli u njihovoj kući imala hranu, vodu i igračke, njoj je svejedno nedostajao život na ulici i njene prijateljice. Lili i Bela su svaki dan čekale da se Moli vrati, no to se nije dogodilo. Djevojčica nije dopuštala Moli da izlazi iz kuće jer je mislila da će pobjeći, što je Moli i htjela. Prošlo je mjesec dana i Moli je svaki dan mislila na svoje prijateljice. Jednoga su dana djevojčičini roditelji otišli u trgovinu i kad su se vratili, rekli su djevojčici da im pomogne unijeti stvari u kuću. Kad je djevojčica izašla, nije zatvorila vrata. Moli je vidjela priliku da pobjegne pa ju je i iskoristila. Jurila je kroz ulicu tražeći prijateljice, a u daljini su je vlasnici gledali i htjeli je uhvatiti. Moli je našla svoje prijateljice i bila je sretnija nego ikad.

Sat vremena kasnije, djevojčica je sa svojim roditeljima došla do kontejnera vratiti Moli, ali su Moli, Lili i Bela pobjegle od njih i zauvijek živjele sretno.

MATEJ ČOTIĆ 7. C

On samo spava

Ja sam pas Grgo. Jako volim šetnje, igranje i mog vlasnika Luku.

Luka je super, ima 24 godine, radi kao konobar, a studira matematiku. Jako ga volim i puno mi znači, on mi je najbolji prijatelj. Svaki dan u 8 ujutro ide na posao, ostavi mi hranu i pomazi me. Ovog je jutro to sve zaboravio, bio je tužan i imao je jako ružno lice. Uvijek se vrati u 3, ali danas nije. Jako sam se zabrinuo. Njegova majka Josipa došla je po mene u 7 sati i odvela me u neku ogromnu bijelu zgradu gdje su neke tete bile obučene u bijelo. Ušli smo u neku prostoriju gdje je Luka ležao zatvorenih očiju, tužan, jadan, utučen.

Neka teta u bijelom Josipi je nešto rekla, a Josipa je zaplakala i otišla do Luke. Nisam razumio zašto plače, on samo spava.

MATEJ ČOTIĆ, 7. C

Pasji život

Ja sam Rosa, pudlica moje vlasnice Laure. Ona me udomila kada sam bila još malo štene. Od tad se svaki dan šetamo i igramo, ali do sad nisam znala da se to sve može promijeniti u jednome danu.

Laura radi kao konobarica u restoranu. Taj je restoran vrlo dobro organiziran pa se ona rano vrati kući i provodi vrijeme sa mnom. No, danas se to promijenilo. Dobila je novi posao koji je oduvijek htjela, a radila je od kuće. Sve je bilo super - na početku. Kako je bila doma, stalno je provodila vrijeme sa mnom, ali kako je vrijeme prolazilo, imala je sve manje i manje vremena za mene. Više nismo svaki

dan odlazile u šetnje i igrale se. Ja sam samo sjedila na tepihu, čekala da me odvede u šetnju dok je ona sretno buljila u laptop. Bilo mi je dosta. Uzela sam povodac i sama otišla vani. Ona nije niti primijetila. Dok sam šetala parkom, osjećala sam se usamljeno i iznevjereno. Otišla sam se igrati s mojom prijateljicom Sofi. Ona je bila dalmatinac. Njezini su vlasnici vidjeli da nema Laure pa su se zabrinuli. Pitali su me gdje je, a ja sam samo odmahнула glavom. Kako sam se tako šetala i igrala sa Sofi svaki dan, oni su pomislili da me Laura napustila i povelili su me doma s njima. Bilo mi je sjajno. Svaki dan su me vodili u šetnju i na igru sa Sofi. Sofi mi je bila kao sestra. Uvijek je bila na mojoj strani, igrala se sa mnom i branila me od ostalih pasa. Sve je bilo savršeno, osim što je meni nedostajala Laura. Osjećala sam tu prazninu u srcu. Nakon mjesec dana, kada sam se igrala sa Sofi u parku ugledala sam Lauru. Izgledala je kao da traži nekoga. Pogledala je u mene i dotrčala. Zagrlila me. „Rosa, napokon sam te našla!“ rekla je. „Tražim te mjesec dana.“ Tada sam shvatila da sam i ja njoj nedostajala. „Promijenila sam posao. Ništa mi nije važnije od tebe“, rekla je.

Dok me nosila doma u zagrljaju, shvatila sam da su prijateljstvo i ljubav važniji od posla i svega drugoga.

VITA JUKIĆ 7. A

Pasji život

Ja sam pas, veseli zlatni retriver po imenu Max. Svakog se jutra budim s prvim zrakama sunca osjećajući miris svježeg zraka i trave. Moji vlasnici često kažu da sam najbolji prijatelj, a ja to smatram najvećim komplimentom. Jednog dana, dok smo se šetali, dogodilo se nešto nezaboravno.

Dok smo se šetali plažom, primijetio sam djevojčicu kako plače. Prišao sam joj polako mašući repom i nadajući se da ću je usrećiti. Djevojčica je podigla pogled i nasmiješila se kada me je ugledala. Igrala se lopticom, ali ju je izgubila. Znao sam da joj mogu pomoći. Počeo sam trčati po plaži njuškajući i tražeći lopticu. Nisam je mogao pronaći, pretražio

sam cijelu plažu i nisam je nigdje pronašao. Nakon nekoliko minuta ugledao sam je kako se skriva među stijenama. Uzeo sam je u usta i ponosno trčeći vratio je djevojčici. Njezina sreća bila je neizmjerljiva! Zagrlila me je i počela češkati po ušima. Osjećao sam se kao junak tog dana.

Dok smo se igrali, sunce je polako zalazilo, a more je blistalo u zlatnim nijansama. Tada sam shvatio koliko je važno biti tu uz druge, čak i u neznatnim situacijama. Taj mi je dan mi pokazao da je pasji život pun ljubavi, prijateljstva i radosti.

SARA PRKIĆ 7. A

Pismo mom uzoru

Dragi Lionele Messi,

iako me ne poznaješ i nikada me nisi vidio, ja o tebi mnogo toga dobro znam. Gledam te od svoje šeste godine i svake se godine sve više divim tvojim sposobnostima u igranju nogometa. Jedna od najdražih utakmica koju sam gledao bila je u El Clasicu kada je Real Madrid izgubio od Barcelone 2:3. Ta je utakmica bila nezaboravna, igrala se sudačka nadoknada i rezultat je bio 2:2, sve dok ti nisi zabio spektakularan pogodak za pobjedu Barcelone. To je samo mali dio toga čemu se ja divim. Bilo je tu i ljepših golova i dodavanja, no to je ono po čemu ću ja tebe uvijek pamtit.

Lionele, ti si moj uzor i poštujem te. Postoji još

jedna stvar po čemu ću te ja pamtit, a to je kada si zabio gol za pobjedu za Pariz-Saint-Germaina 2024. godine. Taj mi je gol omogućio da dobijem 270 eura. Pitaš se kako, a odgovor na to pitanje je da sam se kladio s 20 ura. To je meni tada pomoglo, a jest i Parizu zato što je osvojio 3 boda. Da budem iskren, ljudi te uspoređuju s Cristianom Ronaldom što je meni besmisleno jer sam ja oduvijek mislio da si ti bolji. Divim se što si ti uspio napraviti ovakvu sjajnu nogometnu karijeru dok si mijenjao mnogo klubova. Tvoja je ljevica bez premca. Nadam se da će tvoj sin Matteo jednoga dana imati takvu karijeru kao i ti, pa čak i bolju. Za kraj ću ti postaviti jedno pitanje. Što bi mi preporučio da radim sa svojom nogometnom karijerom? Znaj da treniram nogomet već sedam godina u malom klubu u Splitu, da imam 13 godina i da sam dešnjak koji igra na poziciji lijevog krila.

Tvoj najveći obožavatelj Vito

Split, 4. 4. 2025.

VITO JELAČA 7. A

LEKTRIRITIS

Doktoru, ne mogu spavati. Stice mi ubrzano kuca i znoj me obliva.

Mm...Vidim. Je li imaš neku lektiru za sutra?

1...? Jesi li ju pročitao?

Žao mi je, Martine, ali ti boluješ od...

LEKTRIRITIS

Da...

Ne...

UZDAH

I-jeli smrtonosno, doktore?

Ne bi trebalo biti, ali je jako česta bolest ovih dana.

Moram te upozoriti, lijek nije jednostavan.

Ne... Nešto još straznije.

Hoću li morati piti čaj od kamilice?

SIMPTOMI

- čitanje kratkog sadržaja s interneta
- strah od debelih knjiga
- iznenadna bolest na dan pisanja ispita iz lektije

Martine je otišao zaprepašten doma, diktavo uzimajući lektiru i sjedajući na kavu pored brata.

Zašto nije čitanje smrtonosno?

Rekli su mi da moram pročitati lektiru da ozdravim

Martine, jedini lijek je... da pročitaš lektiru. Od korice do korice.

Rekli su da nije, ali još uvijek nisan siguran da im vjerujem

Duhovni kutak

RODIO SE BOG I ČOVJEK

- Dragi Isuse, ne znam kako si preživio u toj hladnoj štali. Ali gdje god si ti, tu je najtoplije i najugodnije. - **Matej Šućur**
 - Isuse, volim te! Ti si meni pomogao u dosta trenutaka. Molim ti se svako jutro i večer, čak i na ručku. - **Laura Kovačić**
 - Isuse, neki ljudi misle da si mali, ali ti si veći od nas. Neki ljudi misle da si slab, ali ti si jači od nas. Hvala što nam daješ snagu. Gdje god si ti, ljudima je lakše! - **Petra Grubišić**
- (Svi 3. razred OŠ Kamen-Šine, PŠ Sirobuja)

Iris Roso, 2. r., PŠ Sirobuja

ISUSU

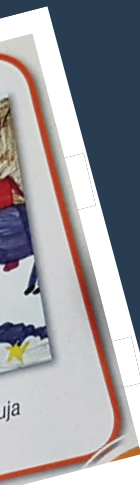
Isuse, ti si za mene Spasitelj, prijatelj, čuvar, sva dobrota i milina. Bože, hvala ti što mi ispunjavaš želje u molitvama. Ne znam kako da ti zahvalim za svu tvoju dobrotu, brižnost i darežljivost koju si mi dao. Pokušavam biti što bliži i sličniji tebi. Žalim za sve ono loše što sam ti napravio grijesima i obećavam da ću se popraviti. Hvala ti na svemu, Isuse!

Roko Raos, 4. r., PŠ Sirobuja (OŠ Kamen-Šine, Split)

Radovi izašli u MAK-u

„Isus ulazi u Jeruzalem“
PŠ Sirobuja

uja

„Rodbina na mojoj prvoj pričesti“, Lara Žaja, OŠ Kamen-Šine,
PŠ Sirobuja

PRVOPRIČESNIČKO HVALA

- Ja sam se na dan prve svete pričesti osjećao jako uzbuđeno. Svi mi prvopričesnici sudjelovali smo u euharistijskom slavlju. I ja sam radosno pjevao i čitao na misi. Kada sam dobio Isusovo Tijelo, rekao sam Isusu: „Hvala ti što sam doživio ovaj dan!“ (Luka Lovrinčević)
- Došao je na mene red za pričest. Svećenik mi je rekao „Tijelo Kristovo“, a ja sam uzbuđeno odgovorila „Amen“. Bilo mi je jako lijepo. Isusu sam zahvalila riječima: „Hvala ti, Isuse, za tvoje sveto Tijelo. Hvala ti za tvoje veliko srce!“ (Lena Budalić)
- Osjećala sam se sretno i uzbuđeno zato jer ću primiti hostiju. Na misi sam sudjelovala tako što sam pjevala. Rekla sam Isusu: „Hvala što si došao u moje srce!“ (Maja Roso)

Svi OŠ Kamen-Šine Split, PŠ Sirobuja

„aleu“, Jure Lizatović, 1. r.,
OŠ Kamen-Šine, Split

Dojmovi nakon filma Ukrsnuće (Risen, 2016.)

Režija i scenarij: Kevin Reynolds,
Paul Aiello

- Film mi se svidio zato jer je jako poučan. Događaji vezani za Isusovo uskrsnuće su jako dobro prikazani. Razumljiv je.

- Film mi se uglavnom svidio, iako je bilo nekoliko loših trenutaka poput scena u kojima rimski vojnici hvataju Isusove učenike. Neke od najdražih scena su mi one kada tribun Klavije ulazi u dvoranu posljednje večere i ondje ugleda Isusa kako sjedi s učenicima. Iznenađeni Klavije sjeda pored njih i pozdravlja se s Isusom. Glumci su bili izvrsni, veoma uživljeni u uloge. Cijeli film bio je odličan i dao nam jedan drugačiji pogled na Isusovo uskrsnuće.

- U filmu mi se najviše sviđa kako tribun Klavije počinje vjerovati u Isusa nakon svega što je radio kao rimski vojnik. Film je doista dobar, nema previše nasilnih scena, lako razumljiv. Nije mi se svidjelo to što je tužan i što je Isus

raspet, no to se ne može promijeniti nikako. Svakako ga preporučam.

- U filmu mi se svidjelo to što je tribun kao Pilatov pomoćnik postao vjernik te kako je prikazana njegova promjena, od trenutka kada izriče svoju molitvu bogu Marsu do molitve Jahvi. Volim kako su ga apostoli primili k sebi kao brata nakon čega prestaje proganjati ljude. U filmu nije bilo ništa što mi se ne bi svidjelo i svakako bih ga preporučio

svima, jer je i meni promijenio pogled na Isusovo uskrsnuće.

UČENICI OSMIH RAZREDA

Vjera i obraćenje u svjetlu uskrsnuća

Zadatak je bio nakon odgledanog filma Uskrsnuće napisati pismo o svom svjedočenju iz perspektive tribuna Klavija, dati svoje svjedočanstvo, nekome koji ne vjeruje. Na temu: Vjera i obraćenje u svjetlu uskrsnuća.

Prije nego što sam vidio Isusa, mislio sam da su to samo priče u koje vjeruju ljudi

kojima treba pomoć. Vjerovao sam samo u ono što mogu vidjeti i razumjeti. Smrt nam je svima kraj, a život dio puta za koji se sam snalaziš.

Kada sam ga sreo, bio je živ, a u njegovim očima vidio se mir i ljubav.

Gledao sam ga kao da je znao sve o meni. Tada sam osjetio sigurnost i nadu.

Sada sve gledam drugačije, više se ne bojim što će biti sutra jer znam da nisam sam. Želim vjerovati samo u one dobre stvari.

IVAN LOZINA 8. C

Prije susreta s Isusom bio sam pun mržnje i gnjeva, naredio mnoga ubojstva, a i sam ubio stotine ljudi.

U trenutku kada sam ugledao Isusa bio sam šokiran, zaledio sam se... pa ovo je čovjek kojeg sam ja osobno zakopao i gledao kako umire.

Nakon tog početnog šoka i pada u nesvijest, upitao sam ga: „Ti si živ, kako?“ na to On samo digne glavu i pogleda u nebo.

Odlučio sam ga pratiti gdje god da pođe.

Bio sam sa njim kroz mnoge gradove i sela i gledao čudo za čudom, bio sam presretan, napokon zadovoljan i po prvi puta u mom životu ispunjen ljubavi.

MATE MADUNIĆ 8. C

Prije susreta s Isusom, o njemu njegovim stavovima i vjeri mislio sam sve najgore. To je uglavnom bilo zbog tadašnjih vjerovanja i naredbi meni nadređenih osoba koje nisu vjerovala u njega te su ga htjeli pogubiti. Tako sam mislio, sve do našeg susreta nakon njegova

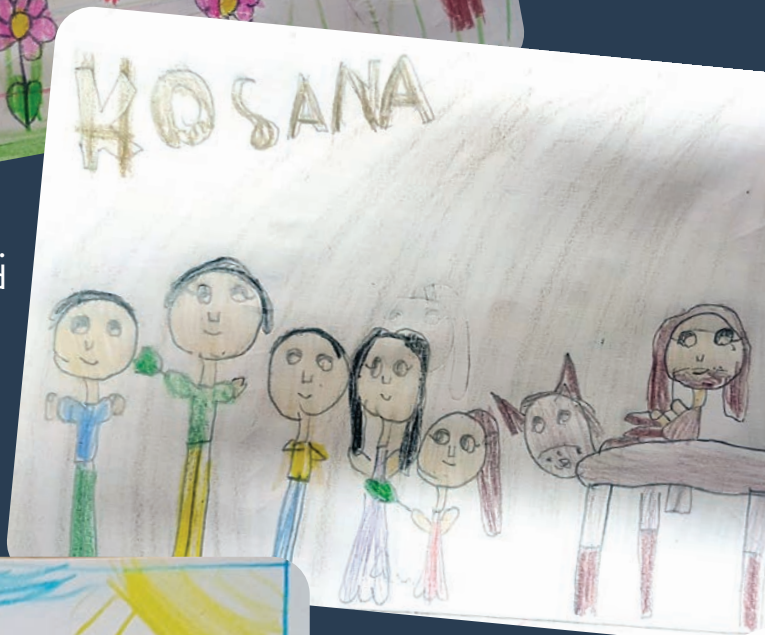
uskrsnuća koje me izbezumilo. Kada bi god bio u mojoj blizini, osjetio bih zračenje dobrote koja izvire iz njega te me to potaknulo na razmišljanje o tome ima li stvarno nešto posebno vezano za njega i je li njegova vjera zapravo stvarna. Pridružio sam se njemu i njegovim prijateljima u pustolovini te sam doznao dosta o toj njihovoj vjeri. Kad sam vidio što sve uspijevaju uz nju, i ja sam povjerovao. Postao sam vjernik te sam počeo drugačije gledati na svijet. Vjera je također iščupala agresivnost iz mene te mi je omogućila da se borim protiv svojih ovisnosti i da postignem unutarnji mir i spokoj.

ANTE NIKOLIĆ 8. C

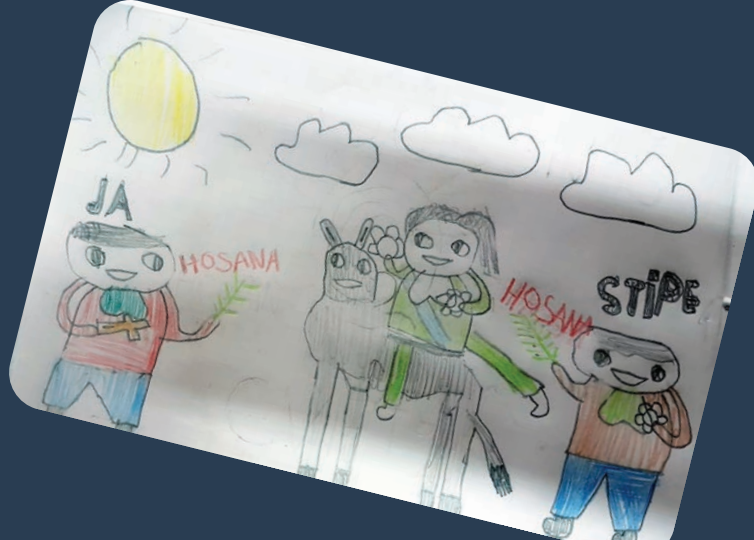
Hana Mila-
nović 1. d
Bog je
čovjeku
povjerio
zemlju

Iva Žaper, 1.
razred

Nike Šimundić
1. d na temu
Anđeo me
čuva

Jure Liza-
tović, 1.
razred

Roko
Raos, 4. e
razred

Guse ti si za mene spasitelj,
 prijatelj, čuvan, sa dobrotom
 milina. Bože hvala ti što mi
 uspinjavas želje u molitvama.
 Neznam kako da ti se iskupim
 za svoju tvoju dobrotu, brižnost
 i darežljivost koju si mi dao.
 Pokušavam biti što bliži i
 sličniji tebi.

Nika Šimundić, 1. razred

The background of the entire page is a dense, repeating pattern of abstract shapes. It features circles of various sizes, some with thick black outlines and others with thin outlines. The circles are filled with solid colors: light blue, mustard yellow, and black. Some circles are partially filled or have smaller circles inside them, creating a layered effect. Scattered throughout the pattern are small black dots and larger, faint yellow circles. The overall style is modern and graphic.

LIKOVNI KUTAK

5.r, Iznutra sam kao kristal

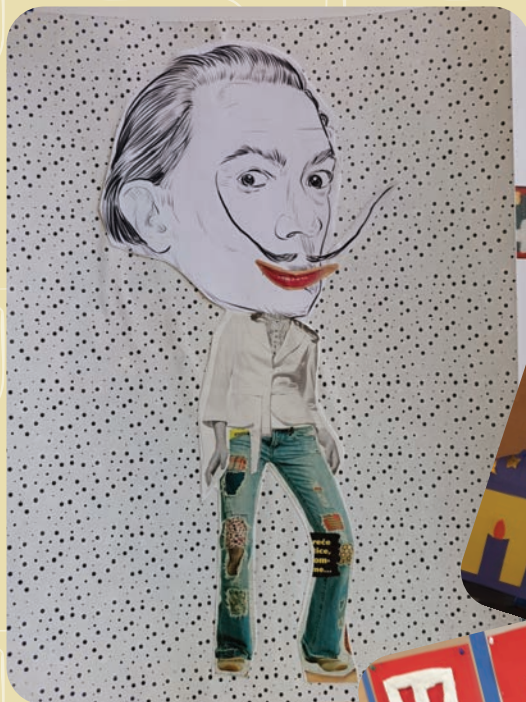
Ana Jurčević 7. c, Redefinacija portreta slavnih slikara

Ana, 5.b, Čudnovati instrument

Ante Jurić 5.c, Grafit moga imena

Ante Zadro 8. b

Božić, rad
učenika 4. a

Glagoljica, rad
učenika 4. a

Golubica mira, 8. razredi

Klara Guć 8. c
Rekompozicija

Nina Perišić 8. a

Tia Glibota 8. c
Rekompozicija

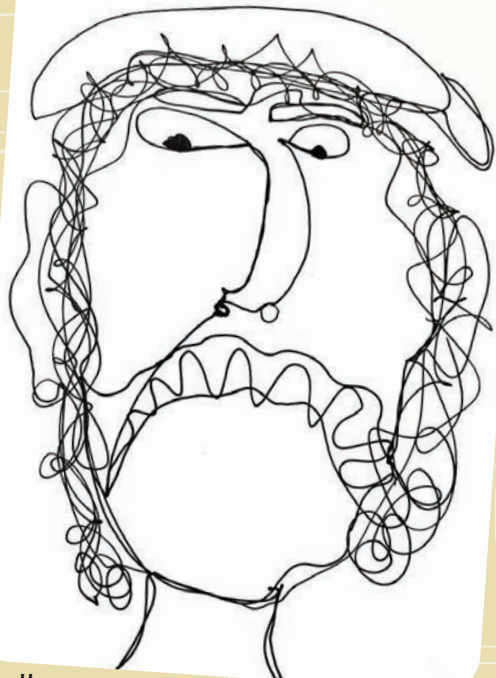

Proljeće 4. a

Sara Prkić, 7. a, Redefinicija portreta slavnih slikara

Stella Pavešković, 5.c, Autoportret i raspoloženje

Milano Galić-Kovač, 7.c, Učenik svira izmišljeni instrument

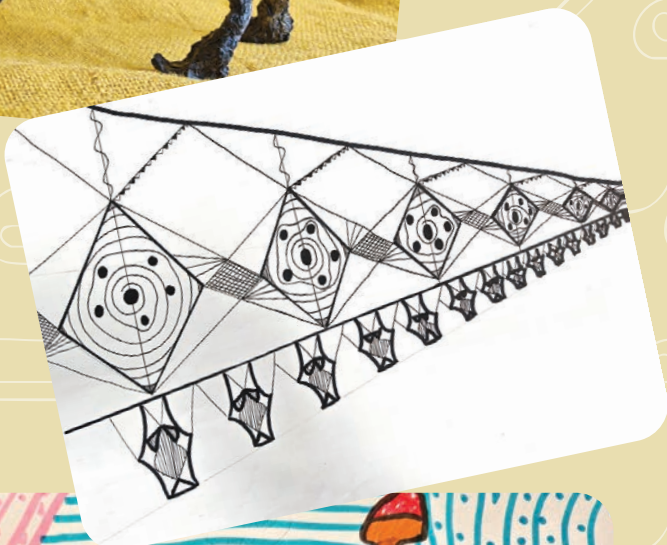

Vita Jukić i Niko Milanović, 7.a, Izmišljeni instrument

Marta Čupić
7.c, Mačka

Sara Prkić 7.a,
Moj most

Mia Žižić 5.a, Grafit
moga imena

Simetrija na plohi, učenici 8. razreda

Učenici 6. razreda

Keitha Haringa. Radili su učenici na Likovnoj grupi.

Eva Ribičić 5.b, Morsko biće

Hrvoje Strizrep, 5.c, Ptičji ples

Ivan Jurić, 7.b, Učenik svira
izmišljeni instrument

Ivana Gabelica, 5.b, Ptičji ples

Ivan Čirko, 5.c, Pretvaram riječ u sliku

Luka Doder, 5.c, Pretvaram riječ u sliku

Sara Perić 7.b, Redefinicija portreta slavnih slikara

